

- het beroep in zijn geheel verwerpen;
- Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG verwijzen in de kosten die rekwirant zijn opgekomen in de procedures voor het Gerecht en het Hof.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirant voert in totaal vier middelen aan:

1. Met zijn eerste middel voert rekwirant aan dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door de beoordelingsbevoegdheid van de Commissie te miskennen. De bepaling van de waarde van steun in de vorm van garanties is een economisch ingewikkelde kwestie waarbij de Commissie over beoordelingsbevoegdheid beschikt. Die beoordelingsvrijheid heeft de Commissie in haar jarenlange besluitpraktijk aldus uitgeoefend dat zij de waarde van steun die door de Duitse deelstaten wordt verleend in de vorm van garanties, overeenkomstig de richtsnoeren van de Duitse autoriteiten begroot op 0,5 % van de waarde van de garantie. Dat later de garantiemededeling 2000 werd bekendgemaakt, doet daaraan niets af.
2. Daarenboven heeft het Gerecht miskend (tweede middel) dat het steunbegrip van artikel 107 VWEU een objectief begrip is dat niet kan worden beïnvloed door goedkeuring door de Commissie. De waarde van steun in de vorm van een garantie kan niet veranderen doordat de steunregeling wordt goedgekeurd. Dat geldt met name voor de minimissteunmaatregelen, aangezien deze sowieso niet onder 107 VWEU vallen en daarom al helemaal niet het voorwerp kunnen uitmaken van een goedkeuringsbesluit van de Commissie.
3. Met het derde middel beroept rekwirant zich op schending van het gelijkheidsbeginsel. Hoewel er bij de berekening van de waarde van steun in de vorm van garanties in wezen geen verschil bestaat naargelang die steun wordt verleend op basis van goedgekeurde dan wel niet-goedgekeurde steunregelingen, worden beide situaties zonder objectieve rechtvaardiging ongelijk behandeld. Daarenboven geeft het Gerecht blijk van een onjuiste rechtsopvatting door bij de toepassing van de 0,5 %-methode onderscheid te maken naargelang de garanties werden verleend vóór of na bekendmaking van de garantiemededeling 2000. De praktijk van de Commissie tegenover Duitsland is evenwel voor het onderhavige geval specifiek dan de algemene garantiemededeling. Bovendien zou de litigieuze berekeningsmethode zelfs dan toegelaten zijn wanneer zij zou moeten worden getoetst aan de garantiemededeling 2000.
4. Ten slotte bekritiseert rekwirant met het vierde middel een onjuiste toepassing van het recht bij de beoordeling van het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel. Om te beginnen komt bescherming toe aan het vertrouwen dat bij het Land Hessen is ontstaan doordat de Commissie de 0,5 %-methode heeft aanvaard in haar jarenlange besluitpraktijk en bovendien uitdrukkelijk heeft bevestigd in haar brief van 1998. Daarenboven heeft de Commissie tijdens de uitgebreide procedure tot toetsing van de Hessische richtsnoeren inzake garanties geen bezwaar gemaakt tegen de 0,5 %-methode.

Hogere voorziening ingesteld op 28 mei 2015 door Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 17 maart 2015 in zaak T-89/09, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG/Europese Commissie

(Zaak C-246/15 P)

(2015/C 236/42)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG (vertegenwoordigers: J. Heithecker, J. Ylinen, Rechtsanwältin)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Land Hessen

Conclusies

- punt 2 van het dictum van het bestreden arrest vernietigen voor zover daarin het derde middel betreffende de investeringssubsidie en de verkoop van een openbaar perceel werd afgewezen;
- de punten 3 tot en met 5 van het dictum van het bestreden arrest vernietigen;
- de Commissie en het Land Hessen verwijzen in de kosten van de hogere voorziening.

Daarboven worden de door rekwirante in eerste aanleg genomen conclusies gehandhaafd voor zover daarbij wordt verzocht

- besluit C (2008) 6017 definitief van de Commissie van 21 oktober 2008, staatssteun N 512/2007 — Duitsland, Abalon Hardwood Hessen GmbH, nietig te verklaren voor zover daarin wordt overwogen dat de aangemelde regionale steun een bestaande steunmaatregel is als bedoeld in artikel 1, onder b-ii), van verordening (EG) nr. 659/1999;
- besluit C (2008) 6017 definitief van de Commissie van 21 oktober 2008, staatssteun N 512/2007 — Duitsland, Abalon Hardwood Hessen GmbH, nietig te verklaren voor zover daarin wordt overwogen dat de verkoop van een openbaar perceel geen steun als bedoeld in artikel 87, lid 1, EG inhoudt;
- de Commissie te verwijzen in alle kosten van de procedure in eerste aanleg.

Middelen en voornaamste argumenten

De onderhavige hogere voorziening ziet op de voorwaarden waaronder de grieven die in een klacht over steun worden aangevoerd door een rechtstreekse concurrent van de steunontvanger, door de Commissie mogen worden afgewezen zonder dat zij de formele onderzoeksprocedure van artikel 108, lid 2, VWEU instelt.

Rekwirante stelt zich op het standpunt dat het Gerecht in het bestreden arrest het derde middel, waarmee bekritiseerd werd dat de formele onderzoeksprocedure niet was ingesteld, niet alleen — zoals gebeurd is — gegrond had moeten verklaren ten aanzien van de gelaakte steunmaatregel in de vorm van garanties, maar ook ten aanzien van de andere gelaakte steunmaatregelen in de vorm van een investeringssubsidie en de verkoop van een openbaar perceel.

Rekwirante voert vijf middelen aan:

1. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door met betrekking tot de investeringssubsidie te overwegen dat het besluit van 6 december 2007 voor het onderzoek van het derde middel irrelevant was omdat de Commissie, hoewel in de administratieve procedure een zorgvuldig onderzoek had plaatsgevonden, niet op de hoogte kon zijn van het bestaan van dat besluit en dat besluit bovendien het resultaat van het onderzoek van de Commissie niet had kunnen beïnvloeden.
2. Het Gerecht heeft een kennelijke beoordelingsfout gemaakt en in nog meer opzichten blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat het deskundigenadvies over de waarde van het aan de steunontvanger overgedragen openbaar perceel als deskundige mening te kennen gaf dat de gebouwen op het perceel waardeloos waren.
3. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te overwegen dat de Commissie het recht had in de administratieve procedure aan te nemen dat het bedrag van 1 400 000 EUR, dat werd afgetrokken van de overeenkomstig het deskundigenadvies bepaalde koopsom, overeenstemde met de marktprijs voor de sloop van alle gebouwen op het perceel dat aan de steunontvanger werd verkocht.
4. Het Gerecht heeft in verschillende opzichten blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling van § 4, punt 6, van de koopovereenkomst betreffende het perceel, dat bepaalt dat de steunontvanger alle gebouwen op het perceel moet slopen en nabetalingen aan de vervreemder van het perceel moet doen indien binnen tien jaar na de verkrijging van het perceel de sloop geheel of gedeeltelijk uitblijft of blijkt dat de marktconforme sloopkosten lager zijn dan het bovengenoemde bedrag van 1 400 000 EUR.
5. Het Gerecht heeft rekwirante ten onrechte gedeeltelijk verwezen in de kosten van de procedure, aangezien het beroep gegrond was wat drie van de vijf gelaakte steunmaatregelen betrof, en rekwirante met betrekking tot de twee andere gelaakte steunmaatregelen alleen beroep instelde omdat noch de documenten die haar tijdens de administratieve procedure werden toegezonden, noch het besluit van de Commissie daarover gedetailleerde informatie bevatten.